

ลาวัลย์ ภักดีลิขิต 2557: การถ่ายทอดความรู้อาชีพช่างทองไทยอย่างยั่งยืน
ปริญญาศิลปศาสตรดุษฎีบัณฑิต (อาชีวศึกษา) สาขาวิชาอาชีวศึกษา ภาควิชาอาชีวศึกษา
ประธานกรรมการที่ปรึกษา: อาจารย์พุทธชาติ ชุณสาคร, Ph.D. 230 หน้า

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาและวิเคราะห์
การถ่ายทอดความรู้อาชีพช่างทองไทย 2. สังเคราะห์แนวทาง การถ่ายทอดความรู้อาชีพช่างทอง
ไทยอย่างยั่งยืน 3. ทวนสอบแนวทาง การถ่ายทอดความรู้อาชีพช่างทองไทยอย่างยั่งยืน ประชากร
ที่ศึกษา คือ ผู้ที่รู้ความสามารถในอาชีพช่างทองโดยเฉพาะ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็น
แบบสัมภาษณ์ถึงโครงสร้าง วิเคราะห์ข้อมูลใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา และความสอดคล้อง
ของข้อมูล

ผลการวิจัยพบว่า การถ่ายทอดความรู้อาชีพช่างทองไทยอย่างยั่งยืนมีการถ่ายทอด
ผ่านมุมมองด้านการศึกษา ได้แก่ การศึกษาในระบบ ควรมีการถ่ายทอดตั้งแต่ระดับปฐมวัย
จนถึงระดับปริญญาตรี เพื่อปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ การเป็นผู้สืบทอดภูมิปัญญาอาชีพ
ช่างทองไทย เตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ภาวะการมีงานทำ และการประกอบอาชีพ การศึกษา
นอกระบบ ถ่ายทอดความรู้ผ่านหลักสูตรระยะสั้น การศึกษาตามอัธยาศัย ถ่ายทอดผ่านศูนย์
การเรียนรู้ช่างทองไทย มุมมองด้านสังคมและวัฒนธรรม ถ่ายทอดผ่านสถาบันครอบครัว
สถาบันศาสนา สถาบันพระมหากษัตริย์ แหล่งเรียนรู้และสถาบันการศึกษา มุมมองด้านเศรษฐกิจ
ถ่ายทอดผ่านแนวคิดเศรษฐกิจสร้างสรรค์ เพื่อการพัฒนาศักยภาพกลุ่มอาชีพช่างทองและกลุ่ม
อาชีพเกี่ยวเนื่อง ช่างทองไทยได้ผ่านการสั่งสมความรู้มายาวนานจากบรรพบุรุษ ถ่ายทอดจากรุ่น
สู่รุ่นจนกลายเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ รากฐานภูมิปัญญาของคนไทย ที่ต้องอนุรักษ์
สืบสานภายใต้การมีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ตั้งแต่ระดับปัจเจกบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น
ภาคเอกชน ภาคธุรกิจและภาคอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา หน่วยงานภาครัฐ กระทรวงและ
องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อการดำรงอยู่ของอาชีพช่างทองไทยอย่างยั่งยืน